

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0008

LOG Titel: Caput Secundum. Cyperus longus. Tecke laut. - Tweede Hoofdstuk. De lange Cyperus

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT SECUNDUM.

Cyperus longus. Teckee laut.

Altera Cyperi species est longa, quæ in hisce Orientalibus insulis subsequentem habet formam, quæ ab illa in Europæis libris exhibita maxime differt. Planta est longissima ac repens, longamerens, tenuem, & perennem radicem, non profunde sub arena prorepentem, culmum crassum, lentam, & junceam, quæ externe fuscis obducitur pelliculis, & in multis articulos distincta est, pollicem, vel binos transversales digitos distantes, ubi subtilissimas deorsum emitunt fibrillas, atque ad tertium vel quartum articulum brevis erigitur pedunculus, binos tresve pollices altus, quo usque etiam in arena subprimitur.

In vertice fasciculum gerit foliosum, ex octo vel duodecim foliis compositum, quæ ad ortum latissima sunt, ad internam partem sulcata, subtus dorso rotundo notata, plerumque firma & retroflexa, atque in acutum apicem excurrentia, qui tam acutus est, ut nudis pedibus inter hanc plantam procedere quis nequeat. Ex fasciculi centro firmus ac trigonus excrescit petiolus, vix binos pollices altus, in summo brevem & compressam gerens spicam vel spinulosum capitulum ex multis angulosis cellulis compositum, quæ simul hoc constituant capitulum, magnitudine globi sclopeti, sed quod superius sensim acute terminatur. Quævis peculiaris cellula magnitudinem habet grani Tritici, ex simplicibus fuscis apicibus seu squamulis composita, in qua paleaceum reconditur semen. Mox sub isto capitulo in triangulo locantur tria vulgaria foliola, firma & pungentia, ac supra hæc in interstitiis tria alia minora foliola.

Radix est aromatica, odorem spirans jucundiorum rotunda, præsertim recens, quæ odorem fundit Gladioli odorati seu Tackary, ac præterea parum falsa, præsertim si in litore crescit. Ore masticata lento in faucibus causat ardorem, cum fissuris linguæ & labiorum, qui vero in una planta multo acrior est quam in altera, quæ enim in litoribus crescent apri-cis, multo acriorum habent saporem, & magis pungentia proferunt folia, quam quæ in arena humida circa flumen ostia inveniuntur.

In arenosis Assahedy litoribus hujus speciem inventum maxime silvestrem, quæ loco capitulorum istorum seminiferorum ingentia gerebat capita spinulosis foliis armata, horrida instar Echini marini, ita ut tractari vix possit. Folia ejus erant ut in vulgaris, radices fere inodoræ.

Nomen. Latine *Cyperus longus*; Malaice *Teckee laut*, alias *Tackary laut*; Ternatice *Minjassal unting*.

Locus. Nullibi hunc inveni, nisi in planis arenosis que litoribus, præsertim iis, quæ in mare parum eminent, ubi longis suis radicibus per arenam prorepit, præcipue Hitelammæ in Hitoës ora, ut & in Amboinæ sinu in Melæ ora, atque in sinu Bagualæ. In parva Carama circa Lœham crescit ad osia quorundam flumen, & ad paludes aqua salsa repletas, ubi solum est subtile & arenosum, atque ubi, ut dictum fuit, molliora gerit folia & radices magis aromaticas.

Usus. Longæ fuscaque hujus plantæ radices sub arena prorepentes solummodo in usu sunt loco Gladioli odorati seu Tackary, effossæ enim in frusta scanduntur, palmam longa vel breviora, siue falsæ sunt, mox ad solem siccantur, si vero a litore magis remotæ crescant, aquæ falsæ insperguntur, & ad solem siccantur. Hæc frustula quibusvis admiscentur sufficijis, ut etiam cum Tackari fit. Ore autem masticandæ non sunt, quum hæ radices in initio dulcem ac fatuum præbent saporem, sed uti dictum fuit, brevi post vehementer linguam & labia vellicant, ita ut fissuræ subsequantur.

Totæ radices decem vel duodecim orgyas longæ non magno labore extrahuntur vel eradicantur, quum laxe sub terra prorepant, quæ ab adhærentibus fibrillis & spinulosis foliis depurantur, in coronas flectuntur,

TWEDE HOOFDSTUK.

De lange Cyperus.

Het tweede geslagte van de Cyperus is de lange, die welke in deze Oosterse Eilanden de volgende gedraante heeft, van de Europæische boeken merkelijk verschillende. Het is een zeer lang en kruipend gewas, met een lange, dunne, en doorgaande wortel, gants niet diep onder het zant kruipende, een balm dik, taai en biesagtig, van buiten met bruine velletjes bekleed, en in vele leden verdeelt, een duim of twee dweringers van malakanderen staande, en zeer fyne vazelingen als haitjens nederzonderende. Telkens aan 't derde of vierde lit staat een kort steeltje overeind, twee of drie duimen hoog, zoo ver het oök meest in het zant steekt.

Op zyn top draagt het een bos van agt of twaalf bladeren, by baren oorpront breedft, aan de binnenzijde gegeut, van onderen met een ronde rugge, doorgaans stijf, achterwaarts gebogen, en in een stijve spitse toelopende, die zoo stekelig is, dat men bloots voets tusschen dit gewas niet wel wandelen kan. Uit het midden van dese vergadering komt een stijven driekantigen steel op, schaars twee duimen hoog, aragende op zyn top een korte en gedrongne aaire of een stekelige knop, van vele boekige huisjens gemaakt, en t'zamen een bolleken uitmakende in de grootte van een roerkogel, dog boven zogtijns toegepitst. Ieder particulier knopje is zoo groot als een tarwekorl, uit enkel bruinagtige spitzen of schubbekens gemaakt, en daar in een kasagtig zaat. Digt onder dit bolleken staan in een triangel de drie gewoonlyke blaadjens, stijf en stekelig, en boven dezelve in de tusschenplaatsen drie andere kleindere blaadjens.

De wortel is speceryagtig, lieffelyker van reuk dan de ronde; inzonderheid de verje riekt als Gladiolus odoratus of Tackary, daar by wat siltig, te weten als zy op strandwajt. In de mond gekauwt verwekt ze een langzame brant in de keele, met scheurtjes in de tonge en lippe, dog aan de eene struik veel scherper dan aan de andere, want die op het barre strandwassen, zyn veel scherper van smaak en stekeliger van bladeren, dan 't geene in vogtig zant omrent de uitgang van de riviere wajt.

In de zandige stranden van Assahedy heb ik een zeer wilde soorte bier van gevonden, dewelke in plaats van de voorschrewe zaatbollekens hadde grote hoofden, rontom met stekelige bladeren gewapent, zoo yffelyk als een Zeeegel, Echinus marinus, dat men hem niet kon handelen. De bladeren waren als aan 't gemene, de wortelen van weinig reuk.

Naam. In 't Latyn *Cyperus longus*; in 't Maleits Teckee laut; by anderen Tackary laut; in 't Ternatis Minjassal unting.

Plaats. Ik heb 't nergens gevonden dan op vlakte zandige stranden, inzonderheid die in zee wat uitsteken, daar het met zyn lange wortelen door het zant kruip, inzonderheid by Hitelamma op de kuft van Hitoë, en in den Amboinsen inbam op den Melisboek, en op den Pas van Baguala. Op klein Ceram omtrent Loeboe, wajt het by den uitgang van zommige rivieren, en aan de poelen van zout water, daar het een fyne zandige gront heeft, alwaar het, gelyk gezegd is, zagter van bladeren en speeryagtiger van wortelen is.

Gebruik. De lange bruine wortelen, die onder het zant kruipen, zyn van dit gewas alleenlyk in gebruik in plaats van Gladiolus odoratus, of Tackary, want de uitgetrokken stijt men in stukken van een bant lang of korter, en zoo zy van nature brak zyn, zoo droogt men ze straks in de zonne, maar zoo ze wat verder van zee af wassen, zoo dompelt men ze in zout water, en droogt ze dan in de zonne. Deze stukjes werden onder alderbande reukwerken gemengt, gelyk men anders met de Tackari doet. In de mond behoeft men ze niet te kauwen, want in 't eerste hebben ze wel een zoete of laffe smaak, maar, als gezegd, kort daar na byten ze geweldigt in de tong en lippen, dat 'er scheurtjes na volgen.

De geheele wortelen tien of twaalf vadem lang, werden met kleine moeite uitgetrokken, vermits ze los in het zant kruipen, van de aanhangende vazelingen en stekelige bladeren gezuiert, tot kranjen gevlogen, een of twee reizen

tur, ac semel bisve aquæ marinæ insperguntur, & de-nuo ad sōlem siccantur, ac sic pro suffimigio siccantur.

Recenter siccatae radices per aliquot dies totum re-plent cubile grato suo odore.

Mox supra mentionem feci graminis cuiusdam, quod spinulosum gerebat caput in litora Affahudi detectum, quum vero dein anno 1690 majorem ejus conquisiverim speciem, a vulgari Cypero longo nimis diversam, hinc ejus peculiarem ac subsequentem exhibeo descriptionem.

Videtur esse species *Cyperi littorei*, sed aliquando etiam magis remote in ipsa crescit terra, ac culmum erigit, qui longis, angustissimis & firmis obductus est foliis, vix palmam latis, superne acuminatis, & acutissime decurrentibus, sex & septem pollices longis, quorum oræ acutæ sunt & rugosæ, si retrorsum flectantur vel fricentur, in orbem circa magnum locantur caput, quod componitur ex firmis echinis instar setorum porci, quorum quidam sex pollices longi sunt, quidam dimidio breviores & intricati, tota porro planta adeo spinulosa est, ut non nisi subtus tangi & tractari possit.

Hæc planta in insulis Orlanitis invenitur, quæ ad zephyream plagam sitæ sunt ante Bæronem & Tomabu, altitudinem habens trium quatuorve pedum, longa undique emittens angusta & acuta folia graminea, in quorum medio caput excrescit, quod vir ulmis vix complecti potest, atque ex similibus componitur longis, spinulosisque foliis.

Incolis nulli alii infert usui, nisi lusui cuidam, quum nempe caput hoc abscissum plano imponitur litora, ac ventus flans hoc propellit & agitat, acsi Dabolus istud prosequeretur.

Nomen. Malaice Rompot bulu matta, quum spinæ ejus longæ quodammodo referant longa Sinensium cilia. Since Tsjikiu, h. e. spina circumvolvens, quum per ventum volvatur, unde concludi potest, in Sina quoque notum esse. Belgice Wintboll seu caput venti vocari potest.

Hæc planta anno 1691 ex insulis Tomahu deducta exhibebat nihil aliud esse, nisi *Cyperum littoreum* per solum prorepentem, articulos gerentem quinque sexve pollices longos, & instar Rottang Tjavony crassos, qui ad nodos longas emittunt in arenam radices, istis autem articulis arcte adstant folia fasciculata, penam lata & sulcata, secca vero convolvuntur, & terminantur in firmum longumque apicem, capita ista oriuntur inter superiora folia, quæ a septem ad tredecim pollices longa sunt. Capita majora sunt illis Bataviæ excretis, fetas enim gerebant decem & undecim pollices longas, quæ inferius haud crassiores erant filo ligatorio, ac superius instar equiseti geniculatae & rugosæ, si retrorsum fricentur, perfecte ut in *Echinometra setosa*.

Culmi tam lenti sunt, ut diffingi nequeant, tota autem planta nil aromatici præbet. In arenosis & incultis crescit insulis Javae & Sumatræ, nempe circa Jambum, nec ullibi in usu est nisi ad lusum memoratum, ejusque radiculæ acrimoniam habent, quæ linguam quodammodo vellicat. In arenosis quoque Zeylonæ obcurrit insulis, majorque Amboinensi est, eidem inserviens lusui.

Tabula Secunda

Ad Figuram Primam *Cyperum* exhibit longum.

Figura Secunda *Cyperum* exhibit littoreum echinato capite. Quod convenit cum ILY MULLU H. Malab. part. 12. Tab. 75. est que forte Gramen Dictacophoron, spica turgida cristata Mus. Zeyl. pag. 25. & Thes. Zeyl. pag. 107.

reizen in zeewater gedompelt, t'elkens weder in de zon gedroogt, en zoo bewaart tot reukwerk.

De versgedroogde vervullen eenige dagen een kamer met baar aangenamen reuk.

Even hier boven heb ik mentie gemaakt van een gras met een steekeligen bel, op den strand van Affahudi gevonden, maar dewyl ik naderhand anno 1690 een groot slag daar van bekomen heb van den ordinaris *Cyperus longus*, te veel verschillende, zoo zal ik daar van-in 't byzonder de volgende beschryving geven.

Het schijnt een zoorte van *Cyperus littoreus* te zyn, dog het waft ook eenigzants landwaart in, en staat met den steel overeind, welke bezet is met lange zeer smalle en stye bladeren, schuars een schaft breed, na vooren toe gegeut, en zeer spits toelopende, zes en zeven duimen larg: de kanten zyn scherp en rug, als men ze na achteren strykt, zy staan rontom een groten bol, gemaakt van stye stekels als verkens-borstelen, zominige zes duimen, zominige half zoo lang, en verward door malkander: het gehele gewas is zoo stekelig, dat men 't niet dan van onderen kan aantaften.

Dit gewas vindt men op de Eilanden Orlanith, d'welke westelyk voor Boero en Tomabu leggen, in de hooge van drie of vier voeten, met lange smalle en scherpe bladeren omgeven, het gras gelyk; in het midden groeit een bol, die een man kwalyk omvademen kan, van diergelyke lange stekelen gemaakt.

By de Inlanders dient het tot anders niet dan tot een zeker geestig korswyl, wanneer men den afgesneden bol op een vlak strand zet, en de wind waait, zoo vliegt by voort, als of de nikker agter hem was.

Naam. In 't Maleits Rompot bulu matta, om dat zyn lange stekels eenigzants gelyken na de lange haren aan de wynbraauwen der Chinezen. In 't Chinees Tsjikiu, dat is rollende doorn, om dat het met den wint rolt, waar uit men bemerken kan, dat het in China mede moet bekent zyn. In 't Duits mag men het Windbollen noemen.

Dit gewas anno 1691, van de Eilanden Tomabu ge-bragt, bewees dat het anders niet is dan een *Cyperus littoreus*, langs de gront kruipende, met leden van vyf of ses duimen lang, en zoo dik als Rottang Tjavony, by de knien lange wortelen in het zant schietende, aan de voorste ledens staan de bladeren digt en trouwsgewys by malkander, een schaft breed en gegeut, dog de droge rollen t'zamen, en eindigen in een stye lange spits. De windbollen komen voort tusschen de voorste bladeren, d'welke van zeven tot dertien duimen lang zyn. De bollen zyn grooter dan die van Batavia, want daar wassen borstelen aan, die wel tien of elf duimen lang waren, agter niet dikkér dan bindgaarn, en vooren als een peertsbair gekerteld, en heel rug, als men 't agterwaarts strykt, regt gelyk aan den schadelijken zeeappel *Echinometra setosa*.

De steelen zyn zoo taai, dat ze onverbrekelyk zyn, maar de geheele plant is niet specryagig. Men vind het op onbewoonte en zandige stranden van Java en Sumatra, namentlyk omtrent Jambé, hebbende overal geen gebruik dan tot het bovenstaande korswyl, en in de worteltjes is een scherpigheid, d'welke eenigzants in de tong byt. Op de zandige stranden van Ceylon is 't mede bekent, dog al grooter dan 't Amboinse, en tot dezelfde korswyl dienende.

De Tweede Plaat

Vertoont in de Eerste Figuur de lange *Cyperus*.

De Tweede Figuur wyft aan de Strand *Cyperus* met een stekeligen hoofd. Het welk overeenkomt met de ILY MULLU van de Hortus Malab. part. 12. Tab. 75. en is mogelyk het Dictacophoron-gras, met een dikke gekamde helm van het Mus. Zeyl. pag. 25. en Thes. Zeyl. pag. 107.

